

Rekommandation nr. 138 om søfarendes velfærd til søs og i havn.

Den internationale arbejdsorganisations general-konference,

som er blevet sammenkaldt i Genève af det internationale arbejdsbureaus styrelsesråd, og som er trådt sammen til sin 55. møderække den 14. oktober 1970, og

som har bemærket sig bestemmelserne i rekommandationen af 1936 om søfolks velfærd i havn, og

som er opmærksom på, at der er et fundamentalt behov for, at velfærdsforanstaltninger forefindes såvel i havn som om bord i skibe, og som navnlig, under hensyn til strukturændringerne indenfor skibsfartserhvervet, er opmærksom på behovet for fortsat udbygning af velfærdsforanstaltninger i havn og på den voksende betydning af velfærdsforanstaltninger om bord, og

som finder, at det er vigtigt at erkende den rolle, som officielle velfærdsorganer og frivillige organisationer spiller på dette område, og at søge sagkyndig bistand hos dem, og

som har besluttet at vedtage visse forslag vedrørende søfarendes velfærd til søs og i havn, hvilket spørgsmål er punkt 7 på møderækkens dagsorden, og

som har bestemt, at disse forslag skal udformes som en rekommandation.

har den 29. oktober 1970 vedtaget følgende rekommandation, der benævnes rekommandation af 1970 om søfarendes velfærd:

I. Tilrettelæggelse og finansiering af velfærds-virksomhed.

1. Velfærdsplaner bør tilrettelægges systematisk, og finansieringen bør hvile på et fyldestgørende og fast grundlag.

2. Velfærdstjenester bør hyppigt gøres til genstand for undersøgelse med henblik på at sikre, at de holder trit med ændringer i de søfarendes behov som følge af teknisk, driftsmæssig og anden udvikling inden for skibsfartserhvervet.

3. Der bør forefindes nationale velfærdsråd, regionale velfærdsråd og/eller havnevelværdsråd, i hvilke

rederes og søfarendes repræsentative organisationer, de kompetente myndigheder og, såfremt det er ønskeligt og hensigtsmæssigt, vedkommende frivillige organisationer og sociale organer bør have sæde.

4. Sådanne råd bør bl. a. have til opgave at undersøge behovet for samt støtte og koordinere velfærdsforanstaltninger i det område, for hvilket rådet er nedsat.

5. Konsuler og lokale repræsentanter for udenlandske velfærdsorganisationer bør efter omstændighederne inddrages i arbejdet i regionale velfærdsråd og havnevelværdsråd.

6. Der bør træffes foranstaltninger til at sikre, at fagligt kvalificerede personer i nødvendigt omfang heltidsbeskæftiges ved varetagelse af velfærdstjenester for søfarende foruden frivillig arbejdskraft.

7. Såfremt et stort antal søfarende af forskellige nationaliteter har behov for faciliteter såsom hoteller, klubber og idrætsanlæg i en bestemt havn, bør de kompetente myndigheder eller organer i de søfarendes hjemlande og i de lande, hvor skibene er hjemmehørende, forhandle og samarbejde med de kompetente myndigheder og organer i det land, hvor havnen er beliggende og med hinanden med henblik på fælles anvendelse af ressourcer og for at undgå unødvendig overlappning.

8. For at sikre bedre tilrettelæggelse af velfærds- og fritidsvirksomhed og for at fremme brugen af velfærdsudstyr om bord i skibe bør instruktion i organiseret velfærdsvirksomhed om bord medtages i uddannelseskurser for officerer og underordnet mandskab. Spørgsmålet om periodisk udstationering i handelsskibe af officerer, der er særlig uddannet i sådant arbejde, bør gøres til genstand for overvejelse.

II. Logi i havn.

9. Der bør i alle havne af betydning for international skibsfart, hvor der er behov derfor, forefindes sømandshoteller eller sømandshjem, der bør være af samme standard som et hotel af god klasse, og som så vidt muligt bør være beliggende i gode omgivelser uden for umiddelbar nærhed af havneområdet.